

noget ganske andet. Med Hensyn til Gennemførelsen af Fiskernes Ulykkesforsikringslov var der kun Tale om en meget begrænset Klasse af Mennesker, og det var forholdsvis let overskueligt, hvor meget denne Forsikring vilde komme til at betyde finansielt og koste Statskassen; men over for det foreliggende Forslag bliver det Spørgsmaal jo meget større. Det er ganske umuligt uden en foregaaende indgaaende Undersøgelse i nogen Maade at kunne faa nogen Mening om, hvor stor en finansiell Rækkevidde Forslaget vil faa. Man kan tænke paa 200,000 Kr., og man kan tænke paa $\frac{1}{2}$ eller 1 Million Kr., akkurat som man skønner, uden at det vil være muligt at have nogen begrundet Mening derom, inden der blev foretaget en meget omfattende Undersøgelse. Men, som sagt, det Spørgsmaal kan jo lige saa vel som de andre Spørgsmaal drøftes, og jeg gaar ud fra, at de ærede Forslagsstillere ogsaa have haft det i mente, da de fremsatte deres Forslag, at i finansiell Henseende maatte Forslaget være af en saadan Beskaffenhed, at det kan forsvares at gennemføre det. Jeg begyndte med at sige, at det sene Tidspunkt, hvorpaa Forslaget er fremkommet, ikke egnede sig særlig for en meget indgaaende Drøftelse deraf. Jeg vil derfor nu slutte med at sige, at det ogsaa er min Opfattelse, at man maaske gerne kunde have ventet endnu nogen Tid med at fremsætte dette Forslag. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at vi jo have nedsat en Kommission angaaende andre Forsikrings-spørgsmaal, og at denne arbejder paa store Opgaver i Retning af at betrygge Arbejderne gennem Forsikring. Den ærede Forslagsstiller kunde uden Skade have afventet Resultatet af denne Kommissions Arbejder, idet den Mulighed jo ikke er udelukket, at Kommissionen kunde komme til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Denne Mulighed er saa meget mindre udelukket, som de ærede Forslagsstillere jo selv ere dygtigt repræsenterede i denne Kommission og kunde gennem deres Partifælle der have stillet Forslaget i Kommissionen, saaledes at det maaske kunde have foreligget her i sin Tid noget bedre underbygget, end private Forslagsstillere kunne være i Stand til at underbygge et Forslag. Jeg nævner dette, fordi det forekommer mig, at en saadan Fremgangsmaade vilde have haft sine Fordele med Hensyn til at faa denne Sag ind i et godt og rigtigt Spor. Imidlertid er dette ikke sket, og jeg har det Haab, at der ikke

herved skal være sket noget, som kan hindre, at der i Fremtiden bliver gennemført en Lov om Udvidelse af vor Ulykkesforsikring. Og for at sige en lille Smule positivt i den Retning skal jeg nævne, at det er jo slet ikke saa sikkert, at det vilde være nødvendigt just at udvide Rammerne for Ulykkesforsikringen netop under denne Form, som de ærede Forslagsstillere her have foreslaaet. Der vilde nemlig ikke være noget urimeligt i at tænke sig, at de Ulykkestilfælde, som indtræffe efter en vis Aldersgrænse, kunde inddrages under en almindelig Folkforsikring. Det skal jeg ikke sige noget nærmere om, men den Tanke kunde være ret nærliggende, saaledes at man med Hensyn til Udvidelse af selve Ulykkesforsikringsloven da kun kom til at beskæftige sig med at betrygge de Arbejdere, som endnu ikke havde naaet en saadan Aldersgrænse, men som stod som lønnede Arbejdere i en eller anden Virksomhed. Det er kun en Tanke, jeg flygtig har villet antyde nu til Slutning, og jeg skal til de Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre angaaende Forslaget, endnu kun føje, at jeg antager, at Forslaget vil komme til Behandling i et Udvalg, og der er ikke Tvivl om, at den Interesse, som følger denne Tanke i sin store Almindelighed, ogsaa vil give sig Udtryk gennem dette Udvalgs Arbejde, saaledes at man der vil søge at finde den bedste Form og faa det bedst mulige ud af Sagen.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Jeg kan begynde med en Udtalelse lignende den, vi hørte af det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen) i Slutningen af hans Foredrag, nemlig at det paa det nuværende Tidspunkt af Rigsdagssamlingen vilde være ret ønskeligt at gaa ind paa en nærmere Realitetsbehandling af dette Forslag eller overhovedet af Principperne for Udvidelsen af den bestaaende Ulykkesforsikring til andre Virksomheder. Naar Forslagsstillerne have indbragt deres Forslag midt i Marts Maaned, kan det vel neppe heller have været deres egen Forventning at se det nærmere behandlet eller overvejet her i Tinget. Jeg skal derfor væsentlig indskrænke mig til at omtale et enkelt Punkt i Forslaget, nemlig Søfartsforsikringen, og skal dvæle lidt ved dette, ikke fordi de ærede Forslagsstilleres Forslag efter min Mening giver blot det fjerneste Bidrag til dette Spørgsmaals Løsning, men fordi jeg paa et tidligere Tidspunkt af denne Samling har haft Lejlighed til her fra denne